

Saint Saulge

De inwoners heten 'les Saint-Saulgeois'.

Saint Saulge ligt op een rots die de eerste uitlopers van de Morvan aankondigt. Het dankt zijn naam aan de heilige Salvius, een heremiet uit Auxerre die in de 6^e eeuw de marteldood stierf.

St. Saulge, een leengoed van de graven van Nevers, was bekend vanwege zijn jaarmarkten en legenden. Dom de Laveyne (1653-1719), die de orde van zusters van barmhartigheid van Nevers stichtte, werd er geboren.

Op de plaats van de huidige kerk, hebben een klerk en wat metgezellen in de 6^e eeuw, een kapelletje gebouwd om de relieken van het lichaam van Saint Salvius te bewaren.

Aan het eind van de 7^e eeuw stichtten Benedictijner monniken van de abdij St. Martin in Autun, een religieuze gemeenschap. Zij introduceerden de druiventeelt en noemden het domein; St. Martin de la Vigne.

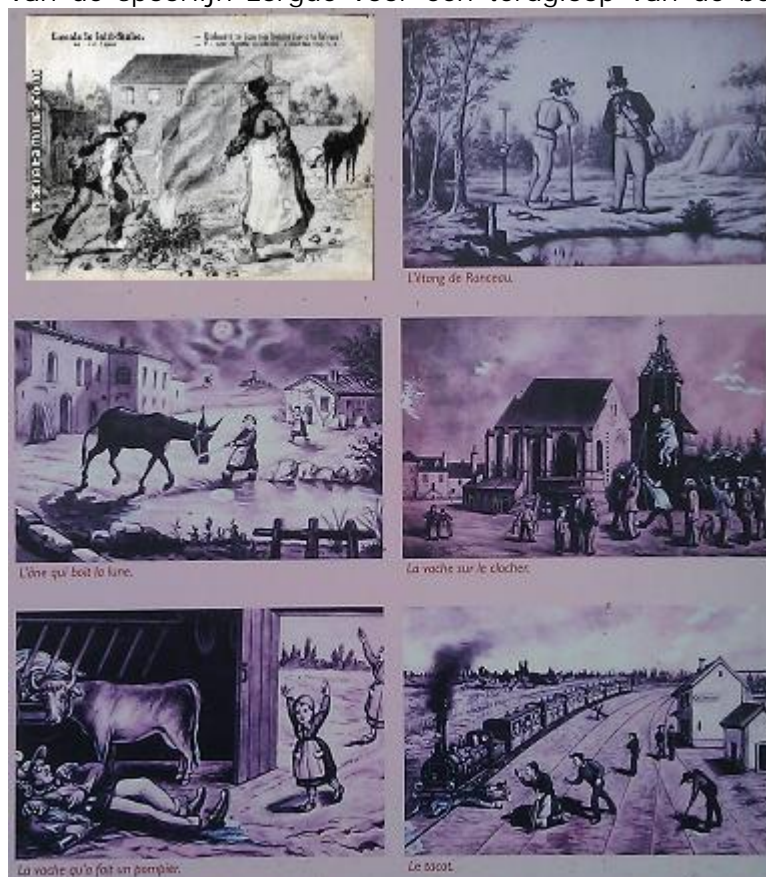
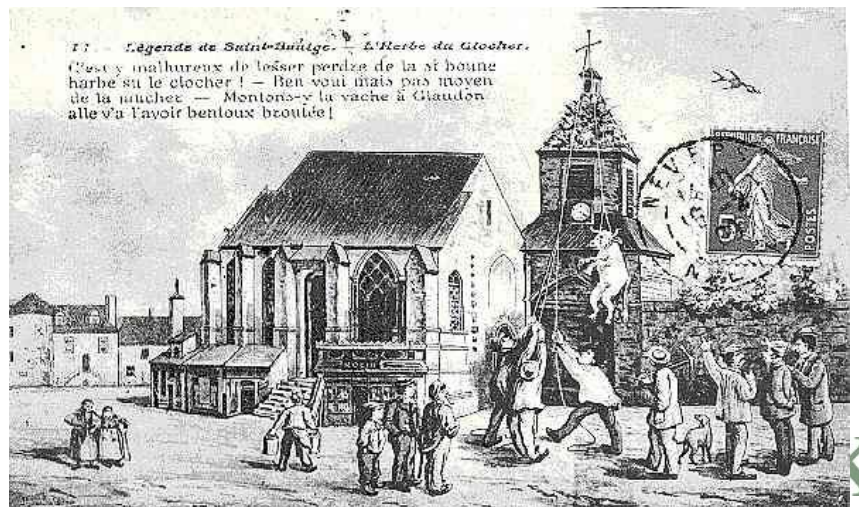
In 1184 werd Pierre de Courtenay, graaf van Nevers, leenheer van St. Saulge en nam zijn intrek in het (houten) kasteel. Zijn schoonzoon Hervé IV nam het in 1203 van hem over.

In 1435 doneerde Charles VII de opbrengst van de zoutverkoop aan baronesse Bonne d'Artois, nadat zij toestemming had gegeven dat de stad in 1437 versterkt mocht worden. De muur kreeg vorm in de straten Rue de la Marché; Rue du champ de foire en de Rue Pasteur. De muur had drie toegangspoorten; de porte de Châtillon (place domaine De Laveyne); porte de Crux (faubourg de Crux) en de porte de Nevers (vlakbij het kasteel aan de rue du champ de foire).

Er waren verschillende torentjes in de muur gebouwd; het de enig overgebleven is te zien aan de Place de la République nr. 11.

De groei van handel en ambacht zorgden ervoor dat St. Saulge de kern werd voor de regio.

Aan het eind van de 19e eeuw behoorden de markten tot de meest belangrijke van de Nièvre. De komst van de spoorlijn zorgde voor een terugloop van de bevolking die moest gaan concurreren met andere steden in de Nièvre.

De kerk St. Martin, werd gebouwd op de resten van het eerder vermelde kapelletje. Het koorgewelf stamt uit de 10e eeuw en werd in 1780 verbouwd.

De (onafgemaakte) toren wordt elk jaar opnieuw voorzien van een (gipsen) koe. Een legende verteld dat zij er voor zorgt dat er sinds 1745 geen gras groeit op het dak. De toren is nooit afgebouwd door de godsdienstoorlogen.

De drie gotische kerkschepen hebben mooie spitsbogengewelven.

In de traveeën van de zijbeuken bevinden zich fraaie, 16e eeuwse glas-in-lood ramen (die zeldzaam zijn in Nièvre).

Te onderscheiden zijn Christus aan het kruis, omringd door Maria en Johannes; een boom van Jesse (een bijbelse benaming voor de nakomelingen van Isaï ofwel Jesse waartoe ook Jezus van Nazareth behoort); en de legende van St. Cyr (de heilige die Karel de Grote beschermde tegen een wild zwijn).

Saint Saulge

Tegen de gevel van de kerk staat een koe. De traditie vertelt hierover dat de koe het dak schoonhoudt van aangroei.

In de kerk een gebrandschilderd raam dat de heilige Saulge laat zien, geflankeerd door Jean Boulu (die het raam bekostigde) en aan zijn andere zijde, Johannes de Doper die het Lam Gods draagt. Bovenin het raam is Christus zichtbaar met engelen. Het raam wordt toegeschreven aan Albrecht Dürer (1471-1528). Verder is er een muurschildering van een monnik. In 1715 gaf de pastoor van de parochie, Jérôme Deparis, opdracht om St. Dominique en andere (toekomstige) personen vereeuwigd moesten worden in fresco. Daardoor werden eerdere fresco's overschilderd.

Achterin de kerk is een soort van museum ingericht over de geschiedenis van de stad.

Onder de oude kapel ligt een grot, die in de Middeleeuwen verbonden was met grotten onder de hele stad binnen de vestingmuren. Hierdoor waren de dorpelingen in staat met elkaar in contact te blijven tijdens

de (toen) ingestelde dagelijkse avondklok.

De meest interessante kelders liggen onder de (winkel) Casino en een die vlakbij het catechismushuis ligt (de kelder van de priorij).

Het gemeentehuis werd gebouwd in de 19^e eeuw. Het staat op de plaats van de oude woning van de prior, die tijdens de Revolutie grotendeels werd verwoest. In 1826 kocht de gemeente het pand en bracht er het gemeentehuis en het gevang in onder.

Uit die tijd stammen misschien ook wel de legenden die in St. Saulge nog steeds in ere worden gehouden; niet voor niets wordt nog elk jaar de koe omhoog gehesen.

De legenden zijn uitgebracht op ansichtkaart.

Het verhaal gaat dat de bewoners, al in de 17^e eeuw, op bezoek gingen bij de prinses Marie van Nevers. (Het is haar hofdame die, na getrouwd te zijn geweest met een Poolse koning, op Prie

zou gaan wonen.) De prinses vond het blijkbaar heerlijk als de bevolking bij haar op bezoek kwam en zij vertelde hen verhaaltjes, die uiteindelijk een eigen leven zijn gaan leiden onder de goedgegelovige inwoners. Het begin van de legendes; waaronder die van de koe op het dak van de kerktoren die het dak schoonhoudt van aangroei.

Het klooster van St. Saulge aan Place Dominique Laverne, was niet alleen klooster maar herbergde ook een agrarische lyceum en een internaat.

In 1437 was St. Saulge, mede door de priorij, een stad van aanzien met een bloeiende commercie.

Zeker doordat de stad veiligheid bood door de stadsmuur, werd hier de markt voor de omgeving gehouden.

Vlakbij het klooster vindt u ook een fontein, een bron van schoon water binnen de vroegere muren van de stad.

Aan de Fabourg de Premery staat het 20^e eeuwse huis 'Villa Madeleine', gebouwd als getuige van de noden die de nieuwe bourgeoisie had. Stijlen werden door elkaar gebruikt; bij dit huis een melange van een Zwitsers chalet en een villa uit de badplaatsen. Het huis heeft een oppervlakte van 550 m² en ligt op een terrein van 2 ha waar een eigen meer niet ontbreekt.

De foto is een ansichtkaart uit 1921.

Het huis is tegenwoordig in gebruik als château de vacances.

Op 2 juli 1898 besloot de gemeenteraad dat de aanleg van een spoorweg van cruciaal belang was voor de commercie van de stad. De

spoorlijn verbond St. Saulge met Nevers; een afstand van 43 km die (met de trein)

Saint Saulge

'maar' twee uur in beslag nam. Er werd toen ook een station gebouwd dat in 1903 klaar was. Naast het station de pomp, benodigd om de stoomlocomotief van water te voorzien. Het is een vreemd ogende constructie.

In 1933 werd het lijntje gesloten.

camping le bois vieux